

Kuulumisia Tallinn International Horse Show'sta.. On hienoa huomata kuinka Eestissä osataan markkinoida rotua tavalla jos toisella. Viktoria Kaasikin (Nurmenuku Puhkekeskus), omistuksessa olevat ER-ori Kuldar Matu ja Saksan kylmäverinen ori, Famos esiintyivät operetissa jossa musiikista ja laulusta vastasivat sopraano Angelika Mikk ja tenori Oliver Kuusik, molemmat Eestin Kansallisoopperasta, Piia Paemurrun pianosäestyksellä. Kuvista päätellen oripojilla oli tavan hauskaa, eikä tainnut juuri pelottaa. Ratsastajina Riin Ingre Saare ja Allan Pärn.

Tallinn International Horse Show on Baltian suurin ratsastustapahtuma. Pääseminen sinne ER-hevosella on uskomaton juttu. Suuret kiitokset yhdistyksen puolesta Viktoria Kaasikille, Riin Ingre Saarelle ja Allan Pärnille.

Olemme ylpeitä teistä!

Kantakirjajuhla lähestyy, olethan ilmoittanut tulostasi Sari Vasenkarille, sari.vasenkari(at)hongkong.fi, tai Tarja Haloselle, halonen.tarja.helen(at)gmail.com. Muistathan ilmoittaa, vielä on runsas viikko aikaa.

Ajo- ja vetoajaoston vetäjä vaihtuu. Anna-Leena Impiö siirtyy syrjään ja tilalle astuu Johanna Setälä, valjakkoajossa kunnostautuneen Kuller-oriin omistaja.

Kantakirjassamme on tällä hetkellä 40 hevosta. Se on hienoa. Muistakaahan lähettää täytetty ja allekirjoitettu hevosensiirtokaavake halonen.tarja.helen(at)gmail.com. Täällä pääkallopaikalla sitten allekirjoitan ja leimaan kaavakkeen ja lähetän sen Eesti Hobusekasvatate Seltsiin, he sitten luopuvat siellä kyseisen hevosen tietojen hallintaoikeudesta.

Nämä EHSin tyypit kyllä ovat niin hevosrakkaita, että luopuminen heille on todella vaikeaa. Saimmekin jo pientä esimakua sieltä, kun Evira otti yhteyttä meihin ja kysyi meiltä lupaa lähettää Veterinaar- ja toidumetille jalostusohjesääntömme ja lukumäärätiedon kantakirjaluvan hyväksynnän perusteena olleista hevosista. Evira siis kuvitteli että asiakirjapyyntö tuli VTAlta. Oikeastihan sen oli kirjoittanut Krista Sepp. EHS oli laittanut VTAlle kyselyn, koska heillä ei ollut tietoa että Suomi on saanut kantakirjanpitoluvan, he myös vaativat kaikkien toimintaluvan perusteena olevien asiakirjojen kopiota.

Jännää, tuo kielitaitokin on sellainen asia, että jos oikein haluaa jonkin asian tietää, niin siitä kyllä pääsee hajulle, vaikka se olisi millä kielellä tahansa kirjoitettu. Jos ei halua asiaa tietää ja vähän pelottaakin, niin ymmärrys menee täysin. Mutta sitähän minä, allekirjoittanut pohdin, että kun kantakirjasta on kuitenkin laitettu Eestin puolella ilmoituksia sinne sun tänne, ihan eestinkielellä, niin mikä taito siinä nyt mahtaa puuttua, kun niitäkään ei oltu osattu tulkita.

Evira siis on myöntänyt meille kantakirjanpitoluvan eestin raskaan vetohevosen rodussa. Se on ja pysyy, koska Suomessa pätee Suomen lait ja asetukset. Jos EHS ei luovuta hevostemme tietojen hallintaoikeutta, mietimme sitä asiaa sitten. Eiväthän he voi nostaa rahaa hevosista, jotka eivät ole heidän kantakirjassaan. Kahdessa kantakirjassa ei voi olla samaan aikaan, vaikka haluaisikin. Suomessa ei ole sellaista lakia, joka velvoittaisi edes lähettelemään EHSiin dokumentteja tai sellaista lakia, joka velvoittaisi ilmoittamaan, että kantakirjalupa on tullut. Me Eviran kanssa nyt oltiin vaan niin yhteistyöhaluisia, että dokumentit sinne lähetettiin. Kaikessa sovussa. Olemmehan luvanneet kantakirjaa hakiessamme työskennellä yhteistyössä EHSin kanssa.

Välillä sen on vaikeaa..

Kuten silloin, kun suomalaisille oreille poksahdelee kyseenalaisissa oloissa jälkeläisiä, vaikka ori on ollut aivan toisaalla siittämisen hetkellä. No mitenkä tämä on mahdollista?

Näin se tapahtui:

Kesäkuussa 2015 on Eestissä syntynyt varsa eräälle suomalaiselle ER-orille, joka oli kesällä 2014 Eestissä Saare Tallid -keinosiemennysasemalla, koska orin silloinen suomalainen omistaja halusi siitä otettavan varastoon pakastespermaa.

Kukaan ei vain ole missään vaiheessa muistanut kertoa orin omistajalle, että yksi tammakin on tullut siemennettyä siinä sivussa. Tuon hyytävän tapahtuman lopputulos on saanut kantakirjanpitäjä EHSiltä passin. EHSin säännöissä tosin on mainittu, että sperman omistaja on orin omistaja sperman ottamisen hetkellä, mutta näyttääpä varsan rekisteröinti onnistuvan omistajan tietämättäkin. EHS puolestaan ilmoitti, ettei heidän tehtäviinsä kuulu selvittää, kenellä sperman käyttöoikeus on.

Samoin EHSin säännöissä mainitaan, että keinosiemennetyn varsan polveutuminen pitää ennen rekisteröintiä todistaa DNA-testein, mikä sekin oli tekemättä vielä eilen, mutta Eestiläisten hitaitten nettiyhteyksien takia tänään huomasimme että Prian rekisteriin oli ilmestynyt tieto, että DNA-näyte on otettu 5.10.

Eipä tähän voi juuri muuta todeta pääkantakirjanpitäjän työn laadusta, kuin Juice Leskisen laulun sanoin: ”rima pysyy paikallaan, kun riman alittaa”.

Tiedottaja, Tarja Halonen

